

In Memoriam

Emilius Paulus SNIJDERS

24 Oktober 1885 - 24 Maart 1958.

Snijder's loopbaan was reeds ongemeen vruchtbaar gedurende zijn studiejaren. Zijn meesters werden zorgvuldig uitgekozen: Einthoven, de Vries, Stumpf en Saltet. Onder hun leiding groeide hij uit tot een volwaardig encyclopedisch medicus. Zijn uitgebreide physiologische, pathologische, bacteriologische en klinische kennis, naast zijn noeste werkkraft, waren een uitgelezen basis voor zijn werk als plantage dokter.

Zijn hieropvolgende benoeming tot co-directeur van het Pathologisch Instituut van Medan (Sumatra) was de logische bekroning van zijn indonesische periode (1914-1924). Zijn baanbrekend werk en gezaghebbende publicaties over salmonellosen, rhinoscleroma en gezwelziekten blijven nu nog waardevol.

Verbonden, in 1924, aan het Koloniaal Instituut voor de Tropen, afdeling Tropische Hygiene, werd hij belast met de leerstoel Tropische Geneeskunde. In 1937 volgt hij als directeur Schüffner op, om dit ambt noodgedwongen in 1944 neer te leggen om gezondheidsredenen.

Gedurende zijn hardnekkige strijd tegen een onverbiddelijk voortschrijdende invaliditeit, richtte hij nog het laboratorium voor gele koorts op. Vanaf 1952 kon hij niet langer het Instituut bezoeken, maar als bijna volslagen invalide zette hij zijn studieleven voort.

Met Snijders verloor Nederland een zijner meest vooraanstaande specialisten in de Tropische Geneeskunde, een begaafd medicus en een moedig hoogstaand man.

P. G. J.